

גליון הכנה לדפוס מספר

"חשב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
הצדיק המפורסם איש אלקים בצניא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדת צניא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראל והתק
ועושה חסד מזה פנחס אריה זצ"ל
אב"ד דק' טורקא

דווארט קומי אזוי

ז

בצהש"ת

חשב האפר

פרשת במדבר שנת תשפ"א גליון ל'

פרשת במדבר

התחתונים לבחי' הראש אז נמתק הכל והבן זה ועיין בספרים, וזהו אחשוב בפסוק שאו את ראש ר"ל מרירות כאמור (דברים כט, יז) שורש פורה ראש ולענה מן כל עדת בני ישראל עד"ת ר"ת ע"שר ד'רגין ת'תאין ור"ל תוכל לנשאות בחי' המרירות הבא במבחי' עשר דרגון תתאין לבני ישראל ע"י העלאת למשפחתם לבית אבותם ר"ל הדינין תעלה לשורשן שהוא בחי' אבותם והנה מי אביהם הוא עשו שורש הנחש כאמור ותוכל להמתיקו בב' בחינות, א' במספר שמות כי שם עשו גי' שלום כאמור, גם תוכל להמתיקו בסוד (במדבר א, א) כל זכר לגלגלתם ר"ל כל הגוף תעלה לבחי' הגולגולת שהוא בחי' הראש כאמור רישו' דעשו קבור והבן.

וזהו ג"כ כוונת הפסוק (א, א) ואתה הפקד את הלויים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתיהו וסביב למשכן יהנו. כי ידוע לנו בספרו' הקדושים כי הדינים באים מסוד שבירת הכלים וכאשר האדם בעבודתו היא מתקן הכל ומתקן גם חי' הנקראים כלים כנ"ל, והנה הצדיקים נקראו לויים שהם נלויים אל ד', וזהו ואתה הפקד את הלויים על משכן העדות ר"ל תודיעם שהם ממונים על משכן העש"ר דרגי'ן תתאין ר"ת העד"ת חסר ו', ועל כל כליו ר"ל על ענין שבירת הכלים, ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן וגו' ר"ל ביד הצדיקים לנשא הכל למעלה לשורש, והם ישרתיהו ביד הצדיקים לפעול שבחי' הדינים המעיקים כעת יהי' לנו משרתים

מרו"ח שהוא מלשון מרירות וכאשר האדם מקבל על עצמו עול מלכות המים באהבה רבה בכל חפצו ורצונו ומשעבד כל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו לעשות רצון קונו אז נקרא אלקיך שהקב"ה מיחד שמו עליו, והוא מה שאמר בס' אור המאיר (שמות ד"ה ומעתה חזור לענין) על פסוק (תהלים ג, ז) אלקים אלקיך אנכי יעו"ש, כי שיעורא דמ"ם סתימה כשיעורא דך' פתיחה ור"ל לעשות מן אות המ"ם אות כ"ף, וזהו (ישעיה סב, א) וצניף מלוכה בכף אלקיך ר"ל ע"י שמתקנים מ"ם של אלקים לעשות ממנה כף שיהי' נקרא אלקיך והבן:

וכאשר נקרא אלקיך אז מספרו מתוק כי אז נמתקים הדינים מן האדם, והנה עתו"ק גי' שומר כי מן המרירות שמררו אותנו אח"ז נעשה בחי' שומר והבן. והנה הובא בספרים כי שורש הדינים היא מסיטרא דעשו כי הוא סוד הנחש וכמו שמובא בתרגום על עשו שהוא הי' גבר נחשירכן כמו שמובא בספרים והבן. והנה בידינו להמתיקו כי עשו מספרו שלום לרמוז דברינו שכאשר נתקן מעשינו אז יהי' בבחי' שלום ע"ד (ישעיה יא, ט) לא ירעו ולא ישחיתו בכלל הר קדשני. והנה יש להמתיק בחי' עשו בשני בחינות אחד בסוד השם ששמו מס' שלום כנ"ל, השני כי רישו' דעשו קבור בעטפו דיצחק כי כאשר יש נח ביד האדם והוא עובד ד' באמת ובתמים הוא מעלה הדינים לשורשם ואז נמתקים, והנה רע דבחי' עשו נמשך בבחי' הקומה מבנין הראש ולמטה וכאשר אנו מעלים המדרגות

במדרש (רבה, ב, ב) איש על דגלו באתת לבית אבותם (ב, ב) זש"ה (תהלים ב, ז) נרננה בישועתיך ובשם אלקינו נדגול, שהקב"ה שם שמו בשמותינו ועשה אותנו דגלים ע"כ. דהנה איתא בשל"ה הקדוש ובשאר ספרי המחברו' דידוע דעיקר הבריאה הי' בשביל ישראל כאשר דרשו חכמז"ל (שבת כב) בראשית ברא אלקים, בשביל ישראל שנק' ראשית ואו"ה נבראו לשמירה בסוד שומר לפרי ע"ש על הפסוק (בראשית ד, ט) השומר אחי אנכי, ואם לא קלקלנו מעשינו בוודאי לא זו בלבד שלא הי' ביכולתם להריע לנו אלא שהי' משמשין ועובדין לנו והוא בסוד שאמרו (סנהדרין נט) חבל על שמש גדול שנאבד מן העולם וכו', שהוא על שרש הנחש שהוא בחי' הסט"א שאם לא היינו חוטאים הי' היא משמש לכל א' מישראל, וזה צוה ד' ליעקב סביבי' צריו היתה ירושלים לנדה בניהם (איכה א, יז), כי הקב"ה לא ברא האומות למען ח"ו ירעו לנו רק שצוה לחיותם סביב וסובבים אותנה בסוד שומר לפרי רק אח"כ היתה ירושלים לנדה בניהם והם מריעים לנו. והנה הדבר מסוד בידינו לתקן זאת שיהי' הענין כבתחילה ושיהי' רק שומרים לנו וכמו שכתוב בגאולה העתידה והי' בני נבר אוברכים וכורמיכם וכמה פסוקים (ישעיה מט, כג) והי' מלכים אומניך ושרותיהם מנוקותיך וגו'. והנה אחשוב כאשר כבר הבאתי כי הדינים באים מבחי' שם אלקים שהוא דין ומשם יש אחיזה לבחי' הדינים שהם סוד הזוהמא המריעים לנו כי אלקים מס'



וסביב למשכן יחנו שיהי' בסוד סביב היא בחי' שומר לפני כאמור. והנה משכן נקרא ג"כ בחי' הגוף שהוא בסוד משבא דחויא שהוא מלשון עור כאמור בגמ' (ז) לשבוק אינש משבא וגילפא לאושפיזא ע"ש, וזה (א, כא) ובנסע המשכן כי הצדיק בעת שרואה שהגוף רוצה לנסוע מאת עבודת השם אז יורידו אותו הלויים ר"ל המה משפילים כוחת הגוף ומסגפים אותו וכאשר ובחנות המשכן שהגוף בא למדרגת אהבה ויראה שנרמז במס' תנ"ח שהוא מס' ב"פ אהבה וב"פ יראה כאמור אצלינו במ"א, אז יקימו אותו הלויים והזר הקרב היא בחי' הסט"א יומת ע"י עובדות של הצדיקים. והנה מודעת זאת כי הגם שאין לנו עתה רק שני עמודי העולם שהמה תורה וג"ח עב"ז יש גם בחי' שלישית אשר קראו לה חז"ל בחי' עבודה שהוא כלות בחי' הנפש לשורשה והיא התשוקה רבה שיש בכל נפש הישראלי כאמור בהניא ד"א שמחויב כל אחד מישראל להשתוקק ולומר מתי יגיעו מעשה למעשי אבותי, וזהו בחי' התפילה שהאדם מתפלל ומתחנן לפני בוראינו ית"ש בלב ונפש חפצה וממש נכספה וגם כלתה נפשו לחצרות ד' להיות דבק באור פני מלך חיים וזהו גורם השראת שכינה בתחתונים כמו בחינת עבודה, לכן תפילה קראו חז"ל בשם עבודה. והנה בחי' זו יש לכנות בשם מחנה כי שורש השם מן מחנה היא חן ור"ת (תהלים לג, ב) נ'פשינו ח'כתה, וזהו אפשר יהי' רמז בפסוק (שם) וחנו בני ישראל כי אע"פ שאנו רואים בעת שאומה הישראלית מושפלים עד לעפר בין העמים עב"ז מזה יגיע להם אח"כ התנשאות. רק יקדים מה שנוכל לומר רמז בפ' אך את מטה לוי לא תפקוד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל. ירמוז אך מה שאתה רואה את מטה לוי כי הצדיקים הנלויים אל ד' המה מטה מטה בשפלות עי"ז תדע שבחי[נת] לא שהוא בחי' הסט"א כאמור אצלינו כמה פעמים, ור"ל לבחי' הסט"א יבא החוסר וההפקדה

עי"ז וכאמור בספרים על פסוק (קהלת ח, ט) עת אשר שליט האדם באדם לרע לו ר"ל כאשר הקליפות שהם מסטרא דהאדם שולטים באדם אז לרע לו לסט"א כי עי"ז יצא מהם בחי' ניצוץ הקדוש והם נשפלים אח"כ וכלא יחשבו, וזהו אך את מטה לוי ר"ל עם זה שהצדיקי' המה מטה בשפלות עם זה בחי' לא תפקוד לשון חסרון, ואת ראשם מזה שיש לאו"ה הרמת ראש, לא תשא בתוך בני ישראל ע"ד סרס המקרא ודרשהו לא בתוך בני ישראל מי שהוא לע"ע בשפלות בבחי' לא תשא יהי' לו אח"כ נשיאת ראש והבן היטב. והנה ר"ת וחנו' ו'אנחנו ח'שבנהו נ'גועים ו'מוכים כאמור לעתיד במשיח אלקי יעקב מה שהם לע"ע נחשבים בעיני האומות מוכים ולוקים ואח"כ בביאת הגואל ויעל כיונק לפניו יעו"ש בישעי' (ג, ב) וזהו וחנו בני ישראל ו'אנחנו ח'שובים נ'גועים ו'מוכים בני ישראל. אמנם ע"י שאיש על מחנהו ר"ל כאשר יש בחינה זו בישראל שאיש על מחנהו כמו שאמרנו שיש עובד השם בבחי' תפילתו כאמור למעלה, או ר"ת מ'חנהו ה'גן נ'עול מ'עין ח'תום כי התשוקה שיש בתוך לב האדם היא סתומה והבן. וגם איש על דגלו כי בשם דג"ל נכללים שני עמודי עולם ג"ד היא ג'זמל ד'לים ול'מד היא לימוד התורה ור"ל כאשר יש גם בחי' זו בישראל אז ישראל באים לצבאותם לנשיאות ראש שלהם בצבא דלעילא, וזהו ג"כ איש על דגלו באותיות לבית אבותם, כי במדרש (שיר השירים רבה ג, י) מפרש תיבת באות מלשון תאוה ואתה נפשו ע"ש. וזהו איש על דגלו כאשר יש בתוך בני ישראל שתי בחי' שהם צדקה ותורה ונרמזים בחי' בתי' דגל כנ"ל, ואם יש בחי' באחת לבית אבותם שיש להם תשוקה ותאוה מתי יגיע מעשי למעשי אבותי אז יחנו בני ישראל יש להם חני' וחן ויש להם נשיאת ראש ויכולים לפעול עי"ז מנגד שהוא המנגד בחי' הדין שהיא המנגד לנו כעת סביב לאהל מועל יחנו שיהי' בבחי' שומר ויהי' סביב לאוהל

מועד ר"ל מלשון מועד והתחברות שיש בבני ישראל והם בבחי' סביב היא בחי' שומר. וע"ד זה יש לפרש ג"כ מצאונו השומרים הסובבים בעיר הכונו פצעונו והבן:

וזה אפשר לרמוז במדרש הנ"ל (שם) זש"ה נרננה בישועתך ר"ל כאשר תושיע אותנו אז נרננה, אמנם ובשם אלקינו נדגול גם ח"ו בעת שהדינים שולטים בעולם אעפ"כ נדגול יש בתוכינו בחי' דג"ל שהם שני עמודים הנזכרים ואף שהעמוד השלישי חסר לנו עב"ז הקב"ה שם שמו בשמותינו ר"ל שיש בתוך רצון האדם תשוקה להדבק באור פני מלך חיים, ורצון נקרא בספרי' שמו כי שמו' גי' רצון' וזה שמסיים הקב"ה שם שמו בשמותינו ועשה אותנו רגלים ועי"ז יהי' לנו נשיאת ראש והבן:

זבענין זה אמרנו ג"כ (י, ב) ונסע אהל מועל מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו כאן יסעו ר"ל הגם שכעת נסע מאתנו אהל מועד שהיא בית המקדש עב"ז כשיש התחברות וכנס' לשם שמים כאשר מתאספים יחד לתורה ולתפלה עי"ז יש כח מקדש מעט ויוכלו לפעול עי"ז טובות גדולות לעם בני ישראל, וזהו ונסע אהל מעד אעפ"כ עדיין נשאר לנו מחנה הלויים שהוא מלשון התחברות הצדיקים הנלויים אל ד' זהו עדיין בתוך המחנות, ויפעלו כאשר יחנו כאשר יהי' להם חני' ביחד כן יסעו כ"ן רומז לע' אומות ע' שרים, יסעו מן בני ישראל ויניחו אותם לעבוד השם בתשוקה וחפצה רבה והבן. ועוד ירמוז בדברי מדרש הנ"ל כי ע"י הד' רגלים שהי' לישראל היו מתקנים כל הד' עולמות והיו ממשיכין על עצמם חיות משורש הד' אלפין בשבם אהי' בד' מילואים שבעולה מספרם תמ"ד, וזה ירמוז ובשם אלקינו נדגול ר"ל ע"י הדגלים אנו מושכין בחי' ד' אלפין שמספרם בש"ם אלקינו והבן:

